

♦ חולקים-disputants ◊ נקודת מרכזית לסתור וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-SEGMENT insertion of an earlier segment story-story-O מעשה- key: <u>מקרה-א</u> :	♦ מימרא-א ■ challenge-א ■ שאלת-א ■ answer-א ■ תרויון-א ■ רואה-א ■
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
נזר-שלשה מינין	מן דאמר	מימרא
צירף ידו - משום טומאה אילך, משום ביה ליכא, צירף גופו - טומאה וביה בהדי הדדי Kataho.	אלא אמר ר'א:	! ◊
הא אי אפשר דלא עיל חוטמו ברישא, ונחת ליה טומאה		? ♦
הכניס ידו - משום טומאה אילך, משום ביה ליכא, הכניס גופו - טומאה וביה בהדי הדדי קא Athien.	אלא אמר רבא:	! ◊
והא אי אפשר דלא עיל אכבעטה דכרעה ברישא, ונחת לחו טומאה		? ♦
כגון שנכנס בשידה תיבה ומגדל, ובא חבירו ורבע עליו את המזוזה, דטומאה וביה בהדי הדדי Katahi.	אלא אמר רב פפא:	! ◊
כגון דעיל כשהוא גוסס ונפק נשמהתו אידיתיב, דטומאה וביה בהדי הדדי Katahi.	מר בר רב אשיה:	! ◊
(ויקרא כא) להחלו - עד שעלה שימות	ת"ר: [ת"ק]	■ ◊
(במדבר ו) לא יטמא להם במותם יטמא - עד שימות.	רבנן:	■ ◊
מאי בינייה?		^
משמעות דורשין אילך בינייהו	רבי יהנן:	! ◊
גוסס אילך בינייהו	ריש לקיש:	! ◊
למן דאמר מלחהלו - אפילו גוסס		■ !
למ"ד במותם - עד שימות און, גוסס לא.		■ !
ולמ"ד מלחהלו, הכתיב: במותם		? ♦
מייבעי ליה לכדרבו		!
במותם אילך מטמא, אבל מטמא בנסיבות ובובותם.	данניה, רבנן:	■ ! ◊
ולמן דאמר במותם, הא מייבעי ליה להאי סברא		? ♦ ◊
א"כ, לימא קרא במות, Mai b'mot? שמעת מינה תרתי.		! ◊
ולמ"ד במותם, הכתיב: להחולן		? ♦ ◊
להחולן להכי הוא דעתא, بما שיאנו מחולל, יצא זה שמחולל יועמד.		! ◊
ולמ"ד מלחהלו, הא מייבעי ליה להאי סברא		? ♦ ◊
א"כ, לימא קרא להחולן, Mai lechol? שמעת מינה תרתי.		! ◊
אדם אילך מטמא אלא עד שתצא נפשו, ואפילו מגויר, ואפילו גוסס	מיתיבין:	■ ? ♦ ◊
ולמ"ד מלחהלו, הקתני דאיינו מטמא		? ♦
לענין טומיי עד דונפקא נפשיה, לענין אתחולו הא איתיחיל.		! ◊
נקטע ראשו של אביו אילך מטמא לו, מ"ט? אמר קרא: (ויקרא כא) לאביו, בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא חסר.	רב חסדא אמר רב:	■ ◊
אלא מעתה, קוזיל בפקחא דערבות ופסוקה גובי לירושה, הци נמי דלא ליטמא ליה	א"ל רב המננא:	? ♦ ◊
מת מצוה קארמת? השתה יש לומר באחרוני מיחיב, אביו לא כל שכן.	אמר ליה:[רב חסדא]	! ◊
והאי מת מצוה הוא?		? ♦
אייזו מת מצוה? כל שאין לו קוברין, קורא ואחרים עונין אותו - אין זה מת מצוה	והתנania:	? ♦ ◊

הולקים-disputants central point for summary and review-阖口而説 insertion of an earlier segment-story-O מעשהה של פיסקה קודמתן מינין key:	מימרא-Statement קוישיא-Challenge שאלת-Question התירוץ-Answer ראייה-Proof
---	---

נזר-שלשה מינין		מן דאמר	Talmud Navigator				א	ב	ג	ה	ז
מימרא	מן דאמר		א	ב	ג	ה	ז	ח	ט	י	כ
זה אית ליה ברא						?					מג
כון דקואיל באורה, כיון שאין לו קוברים דמי.					!						מג
(ויקרא כא) לה יטמא - לה הוא מטמא, ואינו מטמא לאיבריה, לפי שאינו מטמא לאבר מן הח' של אביו, אבלழיר הוא על עצם כשורה מאביו	מייתיבי:			■	?						מג
מאי מוחריר הוא על עצם כשורה? לאו למימרא, ذאי מיחסר פורתא					?						מג
לא היה ר' יהודה היא						!					מג
לה מיטמא ואינו מיטמא לאברי, שאינו מיטמא על אבר מן הח' של אביו, אבל מיטמא הוא לאבר מן המת של אביו.	דתניה, רבי יהודה:			■	!						מג
לה מיטמא ואינו מיטמא לאברים, פרט לכזאת מן המת, וכזאת נצל, ומלא תרודה רקב יכול לא יטמא לשדרה ולגלגולות, ולרוב בניינה ולרוב מניניה? כשהוא כתוב: (ויקרא כא) ואמרת אלהים, הווסף לך הכתוב טומאה אחרת כל לא יטמא לשדרה ולגלגולות, ולרוב בניינו ולרוב מניניו של אחיהם? אמרת מה איזו טומאה אחורה של שדרה ולגלגולות ולרוב בניינה ולרוב מניניה, אף כל שגופו תלוי בו, מיטמא לשדרה ולגלגולות ולרוב בניינו ולרוב מנינין	יעקב: והתניא רב כהנא בר"א בן			■	?						מג